

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 67. Petri Isualiaë mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæc XVI. septuagesimo vivis ereptus est. Is ab
A. C. 1511. Alexandro VI. Anno Domini millesimo
 quingentesimo Cardinalis tit. S. Luciae,
 postea SS. Nerei & Achillei renuntiatus,
 demum Theatinæ Ecclesiæ præfectus
 fuit.

§. LXVII.

Petri Isualis mors.

*Guicc. l. 9.
 & 10.*

Garimb. l. 4.

*Ciacon. in
 Alex. VI.
 pag. 191.*

Petrus Isualles, seu Isualia Messinæ na-
 tus, qui Ecclesiæ S. Mariæ Majoris
 Archipresbyter, ac Reginus Archiepis-
 copus prius erat, ab Alexandro VI. die
 vigesima quinta Septembris Anno salutis
 millesimo quingentesimo Cardinalis Pres-
 byter primo S. Cyriaci, deinde S. Puden-
 tianæ declaratus est, quam dignitatem,
 si quorundam opinioni fides habenda, ad
 preces Ferdinandi Arragoniæ Regis ob
 præclara obsequia eidem præstita ade-
 ptus est. Id tamen Garimberto non pro-
 batur: certius autem est, quod paulo
 post Legationem ad Hungariæ, & Bo-
 hemiæ Reges Sedis Apostolicæ nomine
 subierit. Post hæc Julius II. eundem
 cuidam expedito militum agmini præse-
 cit, dato negotio, ut Bononiam, quam
 tum Bentivolii occupaverant, invaderet;
 quod & ipse tentabat, sinistro tamen ex-
 peditionis successu, quippe cæsa suorum
 parte, ipse non nisi ægerrime Cesenam
 versus

versus fuga sibi consuluit, ubi non multo post tempore die vigesima quarta Septembris Anno millesimo quingentesimo undecimo mortuus est. Delatum est corpus ejus Romam, sepultumque in Ecclesia S. Mariæ Majoris.

Sæc. XVI.
A.C. 1511.

§. LXVIII.

Gabrielis de Gabriellibus extrema.

Gabriel de Gabriellibus, Fani in Marchia Anconitana natus, regnante Alexandro VI. erat Protonotarius Apostolicus, Urbinatis Episcopus, demumque Cardinalis: progressu enim temporis adeo sibi devinxit Julianum Ruverum, ut ab eo, cum sub nomine Julii II. ad Petri Cathedram ascenderet, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinto in Presbyterum Cardinalem nominatus fuisset; hic Vir per vitæ suæ probitatem, atque eximiam morum comitatem omnium amorem sibi conciliabat, dein nomine summi Pontificis Perusii, Umbriæque legatione fungebatur, quam tamen ob aeris gravitatem valetudini suæ adversam paulo post dimisit, hinc Romam reversus est, ubi omnem censum, ac pecuniam, quæ ex functionis suæ juribus juste sibi obvenerat, ad pedes Pontificis lætus effudit, in Sedis Apostolicæ commodum expendendam.